

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2068/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Јавно комунално предузеће за производњу и дистрибуцију топлотне енергије „Мајданпек“ из Мајданпека, чији је пуномоћник Милорад Бојчевић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 759/19 од 02.12.2019. године, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 759/19 од 02.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 759/19 од 02.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 56/18 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке одбијен је предлог тужене од 20.04.2018. године за одбацивање тужбе у овој правној ствари. Ставом другим изреке констатовано је да је тужилац делимично повукао тужбу у овој правној ствари у односу на износ потраживања главног дуга од 27.475,14 динара, са законском затезном каматом на овај износ, па је укинута у целости закључак извршитеља Радомира Милојевића из Неготина, И Ивк ../15 од 09.07.2015. године, због промене истовестности тужбеног захтева. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име главног дуга за пружену услугу грејања за период од 30.04.2014. године па до 31.10.2014. године исплати 30.479,26 динара са законском затезном каматом на наведени износ, почев од 05.05.2015. године па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 40.700,91 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 759/19 од 02.12.2019. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је исплата дуга на име пружених услуга снабдевања топлотном енергијом. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради наплате комуналних услуга поднет је 05.05.2015. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 30.479,26 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је побијана вредност предмета спора 30.479,26 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић